

Stanowisko Copa-Cogeca dotyczące polityki ue w sprawie biopaliw

Copa-Cogeca zobowiązuje się działać na rzecz rozwoju biogospodarki, która stanowi nowe, możliwości „zielonego wzrostu”¹ dla rolników, leśników i rybaków europejskich oraz ich spółdzielni poprzez umożliwienie produkcji bioenergii materiałów spójnej z produkcją żywności dla coraz większej populacji światowej. W tym celu rozwój, a następnie rozpowszechnienie biopaliw są niezbędne, tak jak i kontynuacja rozwoju produkcji trwałych biopaliw konwencjonalnych po roku 2020.

Copa-Cogeca odrzuca propozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającą dyrektywę 98/70/WE w sprawie jakości paliw oraz dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (COM(2012)595 wersja ostateczna) w obecnym brzmieniu. Apeluje do Parlamentu Europejskiego i Rady UE o wprowadzenie poprawek do propozycji Komisji Europejskiej wraz z instrumentami skutecznymi i konstruktywnymi, w celu promowania krok po kroku zaawansowanych biopaliw przy jednoczesnym dalszym rozwoju biopaliw konwencjonalnych.

W szczególności Copa-Cogeca domaga się:

- kontynuowania stabilnej polityki ukierunkowanej na wsparcie biopaliw, w tym pochodzących z upraw żywnościowych, także po roku 2020;
- zniesienia pułapów 5% dla biopaliw konwencjonalnych;
- zniesienia wielokrotnego naliczania;
- usunięcia skutków iLUC oraz czynników iLUC z obu dyrektyw;
- zapewnienia przestrzegania kryteriów trwałości dla wszystkich typów biopaliw/biocieczy pochodzących z odpadów i pozostałości;
- zniesienia klauzuli rewizji;
- ochrony istniejących jednostek produkcji przez klauzulę praw nabytych bez ograniczeń w sprawie emisji pośrednich i bezpośrednich;
- zdefiniowania oddzielnych celów wykraczających poza 10% dla biopaliw zaawansowanych;
- ponownej oceny wartości referencyjnej emisji CO₂ dla paliw kopalnych.

Zdaniem Copa-Cogeca, UE powinna zachęcać kraje trzecie do wprowadzenia przepisów dotyczących środowiska naturalnego, aby zapobiec zjawisku zmian użytkowania gruntów.

Z tego powodu Copa-Cogeca apeluje o ochronę terenów o wysokiej zawartości węgla, a także bioróżnorodności w krajach trzecich poprzez porozumienia dwustronne, wsparcie finansowe i porady prawne. Takie podejście będzie o wiele skuteczniejsze niż podejście oparte na czynnikach iLUC oraz pułapach dla biopaliw konwencjonalnych, które miałyby efekty szkodliwe dla europejskiej produkcji i nie gwarantowałyby złagodzenia zjawiska zmiany użytkowania gruntów w krajach trzecich, jak zakłada 44 punkt Rezolucji PE z 15 marca 2012 w sprawie mapy drogowej w kierunku gospodarki konkurencyjnej, niskoemisyjnej w roku 2050.(P7_TA(2012)0086).

¹ zielony wzrost: inteligentne rozwiązania korzystne dla wszystkich stron, które przyczyniają się do konkurencyjnej i wydajnej produkcji (szczególnie, jeśli chodzi o zdolność produkcyjną, efektywne zarządzanie zasobami, wzrost produktywności) i które zarazem mają pozytywny wpływ na środowisko (patrz PAC(11)1233)

Część I: **Zalety biopaliw dla rolników i spółdzielni w UE**

♦ **Deficyt białek roślinnych w UE2**

Kluczowe fakty

- Zapotrzebowanie UE na białka roślinne jest w 70% zaspokajane przez import, szczególnie przez pochodzącą z Ameryki Południowej mączkę z makuchów sojowych przeznaczoną na pasze zwierzęce.
- Wartość tego importu rzędu 35 milionów ton ekwiwalentu makuchów sojowych wzrosła z 9 do 12 miliardów euro między rokiem 2008 a 2012.
- Pojawianie się nowych klientów dla dostawców z Ameryki Południowej, m.in. Chin, o mniejszych niż Unia Europejska wymaganiach, jeżeli chodzi o warunki produkcji i mało przejrzystą strategię zaopatrzenia, może ostatecznie osłabić stabilność rynków i zaopatrzenie Unii w perspektywie średniookresowej.
- Zboża, szczególnie przystosowane do warunków glebowo-klimatycznych w UE, są dzięki wydajności produkcji oraz zawartości białek, głównym lokalnym źródłem białek.
- Na 1 litr bioetanolu wyprodukowanego w UE, uzyskuje się między 1 a 1,2 kg współproduktów przeznaczonych na żywienie zwierząt. Z rzepaku, otrzymuje się 60% makuchów i 40% oleju.
- Produkcja biopaliw z upraw żywnościowych w UE umożliwia złagodzenie zmian pośredniego użytkowania gruntów w krajach trzecich w celu produkcji soi. Współprodukty o wysokiej zawartości białek pochodzące z produkcji biopaliw pierwszej generacji w UE już dziś umożliwiają zastąpienie soi z 4 do 5 milionów hektarów. Mogłyby zastąpić soję z powierzchni 12,2 milionów hektarów w roku 2020, jeżeli biopaliwa pochodziłyby w 100% z upraw żywnościowych w UE, co stanowi 11% powierzchni upraw soi na świecie, szacowanej na 110,6 milionów hektarów w roku 2025.

Zrównoważenie deficytu białek roślinnych w UE dzięki biopaliwom

Zależność UE od białek roślinnych z importu w dalszym ciągu wpływa na wzrost cen pasz zwierzęcych. Ponadto istnieje ryzyko załamania się zaopatrzenia, także z powodu braku harmonizacji zezwoleń na organizmy genetycznie modyfikowane (GMO). W związku z tym, ryzyko delocalizacji poza UE niektórych czynności związanych z chowem zwierząt mogłoby dalej wzrastać w przyszłości. Produkcja zrównoważonych biopaliw z upraw żywnościowych w UE znacznie przyczynia się do zmniejszenia tego deficytu, z korzyścią dla hodowców i producentów upraw wielkoobszarowych, a także równowagi handlowej w UE i bezpieczeństwa żywnościowego jej mieszkańców.

Mimo że produkcja soi nie powoduje bezpośrednio wylesiania, stwierdza się przeniesienie brazylijskiej produkcji wołowiny na obszary zalesione, po to by zostawić miejsce na uprawę soi.

Produkcja biopaliw w UE przyczyniłaby się w związku z tym do redukcji nie tylko powierzchni niezbędnej dla upraw przeznaczonych głównie na produkcję pasz zwierzęcych w krajach trzecich, ale tym samym łagodziłaby skalę zjawiska pośredniej zmiany użytkowania gruntów wywołanego przez import soi. Z resztą, sprawozdanie³ Komisji pokazuje, że produkcja wołowiny w Brazylii powoduje dwukrotnie więcej emisji gazów cieplarnianych niż produkcja wołowiny w UE.

² Sprawozdanie PE Deficyt białka w UE : jak rozwiązać istniejący od dawna problem?

³ Sprawozdanie końcowe CCR/IPSC/IPTS w sprawie oceny udziału sektora hodowli w emisjach gazów cieplarnianych w UE, listopad 2010

◆ **Niestabilność rynków rolnych**

Kluczowe fakty

- Niestabilność rynków rolnych znacznie wzrosła w ostatnich latach z powodu, między innymi, dwóch następujących po sobie reform polityki rolnej przeprowadzonych od czasu rundy urugwajskiej, co sprawiło, że rynki rolne UE stały się bardziej podatne na fluktuacje na rynkach światowych, tak jak ma to miejsce w przypadku rynków innych surowców; na skrajne warunki klimatyczne (powodzie, susze, burze wywołane zmianami klimatu); na zakazy eksportu i spekulacje finansowe.
- Przewiduje się, że ta niestabilność rynków utrzyma się w przyszłości, chociaż przyznaje się dzisiaj, że trzeba będzie podwoić światową produkcję żywności do roku 20250 i że koszty środków produkcji wzrastają.

Bardziej stabilne rynki rolne dzięki biopaliwom

Nie chodzi tu o wybór między produkcją żywności a biopaliw konwencjonalnych, ale o uzyskanie jak największych korzyści z zasobów, którymi dysponujemy, by produkować żywność i energię poza innymi produktami- często w oparciu o te same uprawy. Biopaliwa konwencjonalne nie oznaczają automatycznie konfliktu między rynkami. Wręcz przeciwnie, ułatwiają one zarządzanie rynkami podstawowych produktów rolnych, co może odegrać stabilizującą rolę na rynkach i ustabilizowanie cen przy jednoczesnym zapewnieniu większego bezpieczeństwa dla konsumentów i rolników.

Stabilne rynki rolne prowadzą do wzrostu inwestycji i poprawy produktywności, co jest korzystne dla żywienia ludzi i zwierząt, a także dla biopaliw.

◆ Pełne wykorzystanie obecnej zdolności produkcyjnej UE

Kluczowe fakty

- 1,5 do 2 milionów hektarów gruntów ornyc w UE⁴ nie jest uprawianych od czasu zakończenia obowiązkowego odłogowania ziem w roku 2009.
- Powierzchnie upraw rzepaku w płodozmianie zwiększyły się z 2 do 6,7 milionów hektarów od początku lat 2000. 8 milionów ton oleju rzepakowego przeznaczonego na biodiesel nie wytwarza nadmiernego napięcia na światowym rynku olejów i tłuszczów. Można je przyrównać do rocznego wzrostu produkcji, który od co najmniej 10 lat wynosi 5 do 7 milionów ton rocznie. W roku 2010 produkcja wynosiła 175 mln ton, natomiast w roku 2000 110 mln ton; przewiduje się, że osiągnie stabilną wartość 240 mln ton w roku 2020.
- Jedynie 10 mln ton zbóż z dostępnych 335 mln ton w UE jest przeznaczonych na produkcję bioetanolu. Gdyby nie były na tę produkcję wytworzyłaby się nadwyżka zapasów ze względu na brak rynków zbytu. UE generuje wystarczające nadwyżki zbóż, które są eksportowane.
- Jedynie nadwyżka cukru pozakwotowego przetwarzana jest na bioetanol. W tym sektorze szczególnie, dzięki kwotom cukrowym przeznaczonym na żywność, rynki są odrębne: cukier niespożywczy nie konkuruje z cukrem spożywczym.
- Wyższe plony zbóż w Europie środkowej spowodują uwolnienie gruntów uprawnych w całej UE i stworzą możliwość przemieszczania upraw pomiędzy państwami członkowskimi. Biopaliwa pozwolą zatem na efektywne zagospodarowanie większej produkcji rolnej bez uszczerbku w dochodach rolników i opłacalności.
- Powierzchnia gleb wykorzystywanych do produkcji biopaliw konwencjonalnych stanowi około 2% gruntów rolnych UE⁵, a mimo to instrument ekologicznego odłogowania mógłby oznaczać wycofanie z produkcji około 8 milionów hektarów gruntów ornyc.
- Istnieją możliwości zachęcania do zielonego wzrostu poprzez nowe technologie (genomikę roślin, rolnictwo precyzyjne, gospodarkę wodną, gleb itd.)

Wzrost produktywności poprzez pełne wykorzystanie zdolności produkcyjnej i zielony wzrost

Produkcja biopaliw z upraw żywnościowych w UE otworzyła nowe rynki surowców rolnych przed rolnikami europejskimi. Produkcja biopaliw przyciągnęła inwestycje w gospodarstwa i w badania naukowe w zakresie rolnictwa, co z kolei umożliwiło zwiększenie plonów dzięki lepszym praktykom i nowym odmianom roślinnym. Jest to korzystne dla produkcji żywności, pasz i biopaliw.

- ◇ Przypadek oleistego rzepaku dobrze pokazuje, w jakim stopniu sektor rolnictwa skorzystał na lepszym zrozumieniu rotacji upraw : nowe rynki doprowadziły do inwestycji w tę uprawę, jako że jest większe zapotrzebowanie, jak również więcej pieniędzy w łańcuchu żywnościowym dzięki biodieselowi. Uprawa rzepaku oleistego w płodozmianie zbożowym stwarza liczne korzyści dla rolników : jest to skuteczna uprawa poprzedzająca pierwsze zboże, umożliwiającą uzyskanie wyższych plonów tego zboża, umożliwia kontrolę odpornych chwastów dzięki alternatywnym metodom kontroli oraz wczesnym zasiewom i zbiorom, wraz z rozłożeniem obciążenia pracą i redukcją inwestycji kapitałowych.

⁴ Źródło: DG AGRI

⁵ Patrz Notatka Komisji Europejskiej, nr MEMO/12/787

- ◇ Uprawa kukurydzy w monokulturze okazuje się często najlepiej dostosowana do gleby i nie powoduje degradacji ziem. Zboża stanowią również niepoznane zasoby bioróżnorodności, czy to w przypadku pszenicy czy kukurydzy. Ta ostatnia jest schronieniem dla wielu gatunków owadów i ssaków w lecie. Stawarza im warunki do wegetacji w zielonym, wilgotnym i świeżym otoczeniu. Jest zarazem pożywieniem i schronieniem na upalne dni. Zimą kłosa lub ziarno pozostałe na polu są pożywieniem dla migrujących ptaków, takich jak żurawie. Słoma jest pożywieniem, a zarazem otoczeniem do reprodukcji dla małych zwierząt na równinach.
- ◇ W przypadku buraków, powierzchnia spadła z 2,2 milionów hektarów do 1,6 milionów hektarów w wyniku restrukturyzacji sektora w latach 2006 i 2009. Tym niemniej, obecnie szacuje się na co najwyżej 150 000 hektarów powierzchni upraw buraków pozakwotowych przeznaczonych na produkcję energii (bioetanol, biogaz) bez konkutowania z uprawami żywnościowymi. Uprawa buraków stanowi model trwałości środowiskowej⁶. Dzięki obracającemu się korzeniowi, buraki poprawiają strukturę gleby i redukują zagęszczanie i erozję gleby. Technika mini dawek jest szeroko stosowana w przypadku nawozów i pestycydów. W dużych krajach producenckich, stosowanie nawozów i niektórych pestycydów znacznie spadło w ciągu ostatnich dwudziestu lat, podczas gdy plony regularnie wzrastały. Bilans energetyczny buraków jest bardzo korzystny: buraki wytwarzają 15 do 16 razy więcej energii niż potrzeba do ich produkcji.

Biopaliwa konwencjonalne z roślin oleistych, zbóż i buraków cukrowych będą stymulowały rozwój tych upraw, generując dodatkowe pozostałości upraw dostępne do produkcji biopaliw zaawansowanych.

Tymczasem, propozycja Komisji Europejskiej (COM(2012) 595 wersja ostateczna) zacieśniając rynek biopaliw konwencjonalnych, zagraża możliwościom zrównoważenia deficytu białek roślinnych w UE, stabilności rynków produktów podstawowych oraz cenom, inwestycjom w badania i produktywność, trwałości produkcji rolnej i bezpieczeństwu żywnościowemu. Podważa również zaufanie przedsiębiorstw do dalszych inwestycji w energię odnawialną opartą na biomasie pochodzenia rolniczego, co dodatkowo powodować będzie stagnację dalszego rozwoju obszarów wiejskich.

⁶ patrz http://www.cibe-europe.eu/Press/Brochure%20CIBE-CEFS%20Final_05.05.2010.pdf

**PARTIE II : UWAGI SZCZEGÓŁOWE W SPRAWIE PROPOZYCJI
DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY ZMIENIAJĄCEJ DYREKTYWĘ 98/70/
WE W SPRAWIE JAKOŚCI PALIW I BENZYNY
I ZMIENIAJĄCEJ DYREKTYWĘ 2009/28/CE W
SPRAWIE PROMOWANIA STOSOWANIA ENERGII
WYPROSUKOWANEJ ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH
(COM(2012)595 WERSJA OSTATECZNA)**

♦ Obecne pułapy ograniczające dla biopaliw pochodzących z upraw żywnościowych

KE proponuje ustanowienie pułapów (czyli 5%) biopaliw konwencjonalnych, które można by wliczać do 10% energii ze źródeł odnawialnych w transporcie w roku 2020. W międzyczasie państwa członkowskie mogłyby utrzymać obrany przez siebie kierunek. KE przedstawia cel promowania rozwoju zaawansowanych biopaliw w celu uniknięcia konkurencji między żywnością i biopaliwami konwencjonalnymi i ograniczenia poziomu udziału biopaliw konwencjonalnych, pociągających za sobą ryzyko emisji CO₂ wynikających z ekspansji gruntów przeznaczonych na biopaliwa konwencjonalne zamiast na żywność (pośrednie zmiany użytkowania gruntów).

Copa-Cogeca podkreśla, że wprowadzenie pułapów ograniczających dla biopaliw konwencjonalnych nie było uwzględnione w żadnej opcji proponowanej przez Komisję w jej sprawozdaniu z roku 2010⁷ ani nie było przedmiotem żadnej konsultacji z zainteresowanymi.

Copa-Cogeca twierdzi, że obecny cel 10% energii ze źródeł odnawialnych w transporcie pozostaje realistyczny do osiągnięcia przy wykorzystaniu biopaliw konwencjonalnych, których produkcja będzie się rozwijać bez uszczerbku dla produkcji żywności dzięki wzrostowi produktywności i wyższym zbiorom. Dzisiejsze biopaliwa konwencjonalne gwarantują wzajemne uzupełnianie się zastosowań żywnościowych i paliwowych. Z tego powodu nie należy nakładać ograniczeń, czy wykluczać surowców rolnych z realizacji celu.

Zdaniem Copa-Cogeca przeciwstawienie w dyskusji „żywności i paliw” jest nadmiernym uproszczeniem. Copa-Cogeca potwierdza, że uwypuklenie konkurencji między żywnością a biopaliwami konwencjonalnymi stanowi wypaczenie rzeczywistej sytuacji. Wiele jest przyczyn głodu na świecie, przede wszystkim niestabilność polityczna, złe warunki naturalne, złe techniki przechowywania i składowania itp. W związku z tym, błędem jest obwinianie biopaliw konwencjonalnych o występowanie tego problemu, a definiowanie surowców rolnych jako żywności daleko posuniętym błędem analitycznym.

Podczas gdy produkcja biopaliw konwencjonalnych w niektórych państwach członkowskich przekracza już 5%, propozycja KE zagroziłaby jednolitemu rynkowi biopaliw konwencjonalnych i zaszkodziłby przede wszystkim produkcji europejskiej poprzez nagłe zahamowanie rozwoju sektora w państwach członkowskich, których to dotyczy, pociągając za sobą spowolnienie działalności przemysłowej i rolniczej oraz likwidację miejsc pracy. Można tu przytoczyć przykład sektora buraków cukrowych. Przypomnijmy, że w wyniku reformy z roku 2006, UE ograniczyła produkcję cukru kwotowego o prawie 6 milionów ton, czyli o 700 000 hektarów i zamknęła 83 cukrownie. Obecnie, opłacalność pewnych instrumentów przemysłowych jest gwarantowana częściowo przez znaczące inwestycje na rzecz produkcji etanolu paliwowego. Z tego powodu, taki zwrot w polityce europejskiej stwarzałby ryzyko ograniczenia produkcji przemysłowej, szczególnie w tym sektorze.

⁷ COM(2010)811 wersja ostateczna

W sektorze roślin oleistych, produkcja rzepaku mogłaby zmniejszyć się o 1/3 z powodu braku rynku zbytu dla oleju, co miałyby niekorzystne skutki dla trwałości systemów produkcji rolnej w zakresie rotacji upraw, bioróżnorodności, a w szczególności dla wychwytywania azotanów. Ucierpiałby i w tym przypadku przemysł tłoczenia.

Należy również wspomnieć o fakcie, Należy również wspomnieć o fakcie, że stopień wykorzystania zdolności do produkcji biopaliw w UE wynosi około 50% z powodu taniego, często dotowanego importu z krajów trzecich (Malezja, Indonezja, Argentyna, USA, Brazylia itp.).

Komisja Europejska zaleca podejście wyważone między produkcją w UE a w krajach trzecich. Z tego powodu pułap 5% biopaliw konwencjonalnych miałby również skutki dla zrównoważonej działalności rolniczej i przemysłu w krajach trzecich, skoro importowane biopaliwa konwencjonalne muszą spełniać europejskie kryteria trwałości.

Poza produkcją białek roślinnych i paliw niskoemisyjnych, produkcja biodiesla dostarcza glicerynę na potrzeby oleochemii. Dodatkowa ilość gliceryny pozwoliła na opracowanie procesów innowacyjnych w produkcji odnawialnych półproduktów chemicznych, takich jak epoksydy, glikol propylenów, metanol itp. stosowanych w kompozytach, farbách itp. Wprowadzenie pułapów dla biopaliw konwencjonalnych ograniczyłoby dostępność gliceryny i unicestwiłoby badania, rozwój i innowacje technologiczne z 15 ostatnich lat, jak również powiązane z nimi miejsca pracy, a jej ograniczenie podaży zmusiłoby do ponownego wykorzystania na szeroką skalę substytutów kopalnianych.

Podobnie produkcja bioetanolu dostarcza nie tylko biopaliwo nieksoemisyjne i białka zwierzęce, (gluten lub wysłodziny w zależności od porcesu produkcyjnego), ale także CO₂ pochodzący ze źródła odnawialnego, nadający się do wykorzystania w produktach spożywczych (napoje gazowane) lub do upraw szklarniowych.

Pułapy nałożone na biopaliwa konwencjonalne miałyby zatem liczne skutki o szerokim zakresie, co naszym zdaniem nie zostało w ogóle wzięte pod uwagę.

◆ Zachęty do produkcji biopaliw zaawansowanych

KE proponuje zwiększenie udziału biopaliw zaawansowanych w stosunku do biopaliw konwencjonalnych w perspektywie realizacji celu 10% w transporcie przez pomnożenie czterokrotnie ich zawartości energetycznej. Celem KE jest zachęcenie do silniejszej obecności biopaliw zaawansowanych na rynku.

Copa-Cogeca jest zdania, że wielokrotne naliczanie jest naciąganą metodą statystyczną odpowiadającą wirtualnemu udziałowi biopaliw. W rzeczy samej, propozycja KE wprowadza w błąd obywateli co do realnego poziomu biopaliw zaawansowanych, który będzie 4 razy niższy od podawanego. Poczwoźne naliczanie doprowadziłoby bez wątpienia do szerszego zastosowania paliw kopalnych w sektorze transportu UE i jedynie iluzorycznej realizacji celów środowiskowych osiągniętych działaniami matematycznymi. W rzeczywistości wielokrotne naliczanie sprządza się do zakwestionowania celów dyrektywy 98/70/WE oraz 2009/28/WE, do ograniczenia zaopatrzenia sektora transportu w odnawialne źródła energii, zwiększenia zależności energetycznej UE i zmniejszenia redukcji emisji gazów cieplarnianych w transporcie. Wielokrotne naliczanie stanowi zagrożenie dla rozwoju biopaliw zaawansowanych, ponieważ inwestycje niezbędne do rozwoju tej technologii na szczeblu handlowym, nie zamortyzują się przy mniejszych ilościach. Ponadto, wielokrotne naliczanie mogłoby jedynie służyć jako zachęta na rynku, w momencie gdy biopaliwa zaawansowane byłyby droższe niż paliwa kopalne, ale taka sytuacja jeszcze nie nastąpiła, w szczególności w przypadku etanolu.

Zdaniem Copa-Cogeca wielokrotne naliczanie jest zachętą, która może doprowadzić do:

- ◇ produkcji większej ilości odpadów w sprzeczności z celami dyrektywy 2009/98/WE w sprawie odpadów oraz do zwiększenia importu odpadów i pozostałości⁸ i praktycznego zaprzeczenia definicji odpadów, które z substancji niepożądanych stałyby się towarem znacznie bardziej cennym rynkowo niż surowce;
- ◇ nieprzewidywalnych zakłóceń na rynkach rolnych⁹. Na przykład słoma mogłaby być droższa niż ziarno, czy też dochodziłoby do celowego obniżenia jakości surowców rolnych poprzez ich złe przechowywanie, co doprowadziłoby do zwiększenia ich atrakcyjności na rynku biopaliw.

Obecnie jedynie słoma i pozostałości z rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa i akwakultury podlegają kryteriom trwałości określonym w artykule 17.3 do 17.7 dyrektywy 2009/28/WE, podczas gdy kryteria te nie mają zastosowania do większości odpadów i pozostałości wymienionych w Załączniku IX propozycji. Z tego względu ochrona lasów pierwotnych, naturalnych łąk, obszarów wilgotnych oraz torfowisk, jak również ochrona pracowników są wykluczone. Z tego powodu, propozycja KE która ma na celu zwiększenie udziału biopaliw zaawansowanych w rynku, jest krokiem wstecz w stosunku do wymogów trwałości wobec biopaliw konwencjonalnych, a powinna zagwarantować takie same kryteria dla wszystkich typów biopaliw/biocieczy.

Do tego dochodzi fakt, że proponowana definicja odpadów i pozostałości jest tak szeroka, że niektóre materiały niesłusznie mogłyby być zakwalifikowane jako odpady. W praktyce potrzeba potężnych instrumentów, by sprawdzić czy dane materiały są faktycznie odpadami. W przypadku importu z państw trzecich czy to odpadów czy biopaliw wyprodukowanych z odpadów, przeprowadzanie skutecznych kontroli okazuje się niemożliwe.

◆ **Podniesienie minimalnego poziomu redukcji emisji gazów cieplarnianych w nowych zakładach produkcji biopaliw**

KE proponuje podniesienie minimalnego poziomu redukcji emisji gazów cieplarnianych z 35% do 60% w nowych instalacjach produkcji biopaliw. Ma wejść ono w życie 01/07/2014. Celem KE jest wzmocnienie kryteriów trwałości, które już są w UE najbardziej restrykcyjne na świecie, by zniechęcić przed inwestycjami w zakłady o niskiej wydajności w zakresie emisji gazów cieplarnianych.

Copa-Cogeca uważa, że ta propozycja spowodowałaby nagłe zahamowanie inwestycji w produkcję biopaliw konwencjonalnych poprzez ograniczenie rynku i popyt na uprawy wielkoobszarowe. Inwestycje w zaawansowane biopaliwa mogłyby również spaść, jako że inwestorzy zadawaliby sobie pytania, co do wpływu przyszłych zmian polityki.

Copa-Cogeca podkreśla, że wartość referencyjna emisji CO₂ dla paliw kopalnych w wysokości 83,8 g CO₂/MJ jest zaniżona i musi zostać urealniona. Ma to tym większe znaczenie, gdy weźmie się pod uwagę przewidywany wzrost wykorzystania niekonwencjonalnych paliw kopalnych w przyszłości.

⁸ Na przykład Francja importuje zużyty olej spożywczy od innych państw członkowskich i USA w ilości aż do 340 000 ton, co odpowiada prawie 700 000 ton biodiesela, przy czym krajowy rynek biodiesela opiewa na 2 miliony ton/ Francja wprowadziła mechanizm ograniczający.

⁹ 1 milion hektarów słomy pszenicznej nie jest do zastąpienia w wytwarzaniu ściółki organicznej niezbędnej do produkcji pieczarek.

◆ Zjawisko Pośredniej zmiany użytkowania gruntów (iLUC)

Komisja Europejska proponuje wprowadzenie powiadamiania o szacowanych emisjach wynikających ze zmiany zasobów węgla z powodu pośredniej zmiany użytkowania gruntów (iLUC), w oparciu o najlepsze dostępne dane naukowe. Ma to na celu obliczenie przez dostawców paliw (artykuł 7bis dyrektywy 98/710/WE) i przez państwa członkowskie (artykuł 22 dyrektywy 2009/28/WE) redukcji emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia przypisywanemu biopaliwom konwencjonalnym. Komisja proponuje szacunkowe wartości emisji związane z pośrednią zmianą użytkowania gruntów według grup surowców (w CO₂ n/MJ) (załącznik V dyrektywy 98/70/WE oraz załącznik VIII dyrektywy 2009/28/WE) Komisja proponuje wartości iLUC dla poszczególnych grup upraw oraz odpadów w gramach ekwiwalentów CO₂/MJ twierdząc, że te wartości opierają się na najlepszych dostępnych danych naukowych. Celem KE jest uwzględnienie emisji pośrednich gazów cieplarnianych wynikających z konwersji gruntów z powodu utrzymania poziomu zapotrzebowania na żywność w UE.

Copa-Cogeca kwestionuje wprowadzenie pośredniej zmiany użytkowania gruntów (iLUC) w oparciu o sprawozdanie IFPRI¹⁰ oraz notatkę techniczną Wspólnego Centrum Badawczego z roku 2011. Przedstawione w tych opracowaniach modele zawierają liczne błędy zarówno na poziomie założeń jak i danych¹¹:

- ◆ modele IFPRI nie mogą ustanawiać rozróżnienia między bezpośrednimi i pośrednimi zmianami użytkowania gruntów,
- ◆ modelowanie zależności rośliny oleiste/ olej/ makuchy jest nieodpowiednie;
- ◆ wymogi trwałości ustanowione Dyrektywą 2009/28/WE nie są brane pod uwagę;
- ◆ model IFPRI i metoda JRC są oparte na wielu niepewnych elementach i na błędnych danych. Na przykład pomija się w nich 410 milionów hektarów gruntów ornych.

Z powodu braku odpowiednich modeli i danych, analiza rzeczywistych skutków pośredniej zmiany użytkowania gruntów nadal jest niemożliwa, a poziom emisyjności biopaliw związany z iLUC osiąga różne poziomy w zależności od przyjętych założeń w danym modelu analitycznym. Zatem zaproponowane wartości emisji gazów cieplarnianych odpowiadające skutkom iLUC nie są wiarygodne.

Copa-Cogeca twierdzi, że można sprawdzić prawdziwość hipotezy, zgodnie z którą należałoby skorzystać z nowych gruntów produkcyjnych, by prowadzić uprawę roślin na produkcję biopaliw.

W latach 1989 - 2009, światowa produkcja surowców roślinnych wzrosła o 52%, czyli od około 5,1 miliardów ton do 7,7 miliardów ton. W tym okresie powierzchnie upraw na świecie utrzymywały się na stałym poziomie 1,52/1,53 miliardów hektarów (+ 0,96%)¹². Oznacza to, że do wzrostu produkcji rolnej nie były potrzebne dodatkowe powierzchnie. Tym samym założenia modeli iLUC są nieprawidłowe.

Poza tym, wartości proponowane przez KE nie stanowią międzynarodowego konsensusu, czego przykładem jest rozwiązanie zastosowane w Stanach Zjednoczonych istotnie różniące się od propozycji KE. W konsekwencji, wartości iLUC nieustalone w wyniku międzynarodowego konsensusu mogą narazić KE na interwencję organu apelacyjnego WTO.

¹⁰ International Food Policy Research Institute

¹¹ Więcej szczegółów w dokumentach BI(12)1576 :1 oraz BI(12)1585 :1

¹² Źródło FAO/BDBE

◆ Klauzula rewizji

KE proponuje klauzulę rewizji w roku 2017. W czasie rewizji, KE mogłaby zaproponować wdrożenie czynnika iLUC w systemie zrównoważonej produkcji z datą 01/01/2021.

Copa-Cogeca ocenia, że ta klauzula powoduje brak pewności prawnej, co jest niekorzystne dla inwestycji w UE. Inwestycje mogłyby ograniczyć się do badań i rozwoju w instalacjach pilotażowych, a produkcja na skalę handlową mogłaby być przeniesiona do regionów świata, w których polityka wsparcia biopaliw jest bardziej wiarygodna. Nie gwarantuje, że czynniki iLUC nie zostaną wprowadzone również dla biopaliw zaawansowanych, jako że celem niektórych organizacji pozarządowych jest wyeliminowanie biopaliw i paliw kopalnych dla indywidualnych środków transportu.

copa***cogeca**
european farmers european agri-cooperatives

61, Rue de Trèves
B - 1040 Bruxelles

Telephone : 00 32 (0) 2 287 27 11
Telefax : 00 32 (0) 2 287 27 00

www.copa-cogeca.eu

BI(12)8675

